

# Reacties

## OPEN AVOND

Hier is eens een berichtje van een ex-prostituée van 51 jaar. Ik heb ongeveer tien jaar in de business gezeten en ben er nu alweer zo'n twintig jaar uit. Ik heb drie keer de Open Avond van de Rode Draad bezocht en daar wilde ik wat over kwijt. Het was een verademing voor mij om eens met hoeren te praten. Het is best een zware last om te dragen, want het is nog altijd zo dat mensen je niet meer serieus nemen, als ze weten dat je de hoer hebt gespeeld, daar kan ik van meepraten. Soms wil je je hart eens luchten maar dat wordt meteen afgestraft.

Maar ik zou wat over de Open Avond schrijven. Ik vond het heel gezellig, er werd veel gepraat en gelachen. Je kan gewoon je zelf zijn. Ik moet twee uur rijden om op de Kloveniersburgwal te komen, maar ik heb het er voor over. Het is geen schande om prostituée te zijn. We voorzien in een behoefte. Het is een dienstverlenend bedrijf.

Kom op hoeren, ex- hoeren, prostituées, masseuses of hoe we ook genoemd worden, kom naar de Open Avond want DE RODE DRAAD IS ER VOOR JOU.

Wanneer straks de prostitutie gelegaliseerd wordt, kunnen we de discriminatie te lijf gaan en worden we misschien eens als normale vrouwen bekeken.

Artikel drie van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens luidt: 'Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon.' Wie weet wordt het leefbaarder voor hoeren en ex- hoeren. Altijd blijven hopen en nooit de moed verliezen.

Dita

## SUPER

Wij, twee vriendinnen, willen jullie feliciteren met jullie blad. Wij werken op dit moment in een club en hebben afgelopen jaar achter het raam gewerkt in dezelfde straat. Wij willen alle hoeren in Nederland wat vragen. Hebben jullie ook zo fantastisch verdiend dit jaar? Elke dag toch op zijn minst duizend piek en dat nog zonder te neuken ook. Jullie nemen toch ook nooit een enigszins gekleurd persoon mee naar binnen of naar boven? Vast niet, want je collega's doen dat toch ook nooit. Jullie laten toch ook zeker een klant altijd op zijn minst vijftig piek extra betalen als hij vijf minuten langer wil blijven en zijn die lastige klantenklootzakken ook altijd zo gedwee bij jullie?

Nou gefeliciteerd dan superhoeren, ons lukt het niet altijd even goed.

Groetjes, Christina en Laura

## COÖPERATIE

Ik schrijf samen met een vriend/bezoeker om jullie het volgende idee voor te leggen. Zou het niet mogelijk zijn om met een paar dames een huis te kopen of te huren; met voor iedereen een eigen kamer (alleen) voor het werk? Dit zou de kamerhuren enorm kunnen drukken. Bovendien kunnen de collega's een zekere steun voor elkaar zijn. Het zou meer een coöperatie moeten zijn dan een bordeel. Wat we nodig hebben is een startkapitaal, een goede lokatie, een aantal dames, vijf à zes, die een goede verstandhouding met elkaar willen opbouwen, en een schriftelijke overeenkomst. Het is nog maar een pril plan en misschien wat idealistisch. Het kan zijn dat het al eerder is bedacht. Maar nu is het via de Rode Draad wellicht mogelijk eens verder te denken over zoiets. Ik wil graag overleggen met collega's die hierin iets zien.

E.

## GENIETEN

Deze zomer heb ik drie weken in Portugal vakantie gevierd en heb toen iets heel raars meegemaakt.

Al na een paar dagen kwam ik een schitterende Zwitser tegen. Goed in de kleren, een vlot kapsel en het juiste klokje om zijn pols. Ook in bed sloeg hij geen slecht figuur; maar toch voelde ik me achteraf belazerd. Ik voelde me waardeloos omdat ik er geen geld voor had gekregen. Natuurlijk had ik hem niet verteld dat ik in een sexclub werkte, anders had ik wel over geld kunnen praten. Maar ja, jullie weten vast wel hoe dat gaat; je gaat op vakantie om je werk juist even van je af te zetten en bovendien loop ik er ook niet mee te koop dat ik 'in het vak zit'. Kortom, ik vond het gewoon een leuke bink en had zin in een pretje.

Na die vakantie was ik best een beetje in de war want ik was bang dat ik 'het' nooit meer 'voor niks' zou kunnen. Inmiddels heb ik me er al weer aardig bij neergelegd maar het blijft bedreigend.

Nu je in je vrije tijd condooms moet gebruiken is de grens tussen werk en privé nog vager dan voorheen. Dat ik het bij een klant lekker kon vinden was al een hele ontdekking voor me, maar nu sta ik weer middenin een totaal nieuwe ontwikkeling in m'n leven. Ik hoop dat er vrouwen zijn die dit herkennen en misschien ook iets over hun ervaringen willen schrijven. Heeft genieten op je werk voor jou net zoveel met schuldgevoelens te maken als genieten wanneer je vrijt met iemand die je zelf hebt uitgekozen? Ik zou het fijn vinden daarover in de volgende **Blacklight** te lezen.

Chantal de K.